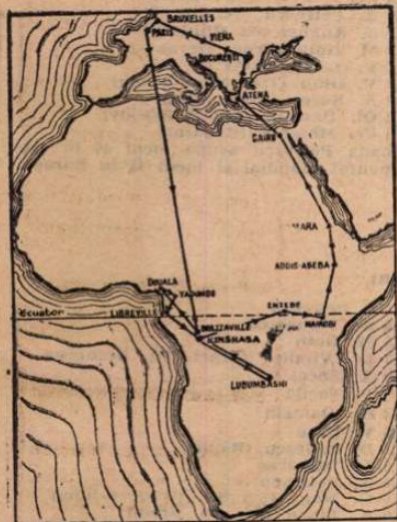
CU TINERII FOTBALIȘTI ROMÂNI ÎN AFRICA (I)

„Leoparzii" (Echipa Republicii Democratice Congo)

(Urmare din pag. 1)

„Turul de forță" realizat de lotul de tineret (media de vîrstă 20 de ani) a dat, totodată, specialiștilor care l-au întovărășit posibilitatea să facă anumite cercetări științifice asupra capacității de rezistență a jucătorilor în condiții geoclimatice puțin obișnuite pentru organismul jucătorilor noștri. Antrenorul Cornel Drăgușin și medicul Stelian Cherciu sînt acum în posesia unor date prețioase, folositoare viitoarelor deplasări ale echipelor românești pe acest continent, pe prim plan situîndu-se, însă, după părerea mea, datele culese în Etiopia (altitudine 2 500 m), care corespund

Itinerariul nostru

în mare măsură condițiilor ce vor fi impuse sportivilor noștri la viitoarea Olimpiadă din Mexic...

SPRE KINSHASA

Cine își imagina, atunci la 15 decembrie 1966, cînd am decolat de la aeroportul Băneasa, ce înseamnă o călătorie de 40 de zile în Africa? Îi revăd, parcă, pe Mustățea, pe Oblemenco, pe Daniel Ene încercînd emoțiile descrise în cărțile de călătorie de către unii exploratori ai Africii, pe care ei le citiseră cu înfrigurare înainte de a porni la drum.

Am părăsit Europa, prin Bruxelles, la bordul unui transcontinental „Air Congo". Cei 163 de pasageri ai navei aeriene aveau aceeași destinație: Kinshasa, capitala Republicii Democratice Congo. Pentru tinerii noștri fotbaliști, pornirea reactorului în noapte a constituit un spectacol feeric și emoționant. Limbi de flăcări roșietice și albăstrui țîșneau din cele patru motoare dispuse sub aripi, brăzdînd întunericul. În fața fotoliilor, am găsit harta Africii cu itinerariul avionului. O dungă roșie ne indica cei 6 367 km pe care îi vom parcurge fără escală în aproximativ 8 ore de zbor. Am traversat Franța, pe deasupra Parisului și Marsiliei, și am trecut peste Mediterana în Africa. Zburam la o altitudine de 11 000 m, cu o viteză de aproape 1 000 km la oră, peste Libia și deșertul Saharei, peste Nigeria, Camerun, Gabon... Călătoream în spațiul aerian al unui continent necunoscut nouă și băieții încercau să-și facă o oarecare impresie urmărind pe hartă imaginile animalelor (elefanți, crocodili, hipopotami, lei, girafe etc.), ce trăiesc prin aceste locuri și pe care Panici și Anca, cu aparatele lor de fotografiat, aveau apoi să le imortalizeze pe peliculă chiar la fața locului — în... grădina zoologică din Kinshasa. Cu toată ora înaintată, somnul nu dădea tîrcoale nici unuia din noi. Fusesem anunțați că în jurul orei 6,30 vom ateriza în capitala Congoului. După ora 1 noaptea, nimeni nu mai conversa. Băieții stăteau liniștiți fiecare cu gîndurile lor. Zburam lin. Prin fereastra avionului, în beznă, se vedeau doar stelele deasupra noastră și flăcările roșietice-albăstrui ce țîșneau de sub aripile reactorului... La ora 6 ni s-a urat „Good-Morning" (bună dimineața). Peste 30 de minute am aterizat.

Încercăm o surpriză! Hainele de blană și căciulițele de lînă cu care erau îmbrăcate majoritatea femeilor ce s-au urcat la Bruxelles au dispărut în valize. În locul lor — rochii înflorate, decoltate, ca la noi, în iulie. Am coborît din avion gata să înfruntăm căldurile tropicale, înghesuind fîșurile în sacoșe, cu hainele pe mînă. O altă surpriză pentru noi ne-a fost oferită de parcul din apropierea aerogării, ale cărui straturi erau smălțuite în plin decembrie cu petunii, mușcate, trandafiri, cale și garoafe. Termometrul aeroportului din Kinshasa arăta 30 de grade și, după cîte ni s-a spus, urma să mai urce cîteva linii pînă la ora prînzului. Am fost întîmpinați de reprezentanții Federației naționale de fotbal congoleze și de o mulțime de ziariști și fotoreporteri. Posturile de radio au anunțat sosirea echipei române, iar ziarele de prînz au apărut cu fotografiile de la aeroport, cu interviurile acordate de antrenorul echipei, Cornel Drăgușin.

AFIȘE MULTE, MULTICOLORE

În drum spre hotel, am aflat de la șoferul autobuzului că pentru primul meci în care formația noastră urma să întîlnească „Leoparzii" (denumirea echipei naționale congoleze) se vînduseră 85 000 de bilete. Pînă la data jocului (18 decembrie) mai erau două zile, timp în care jucătorii noștri urmau să se aclimatizeze, să efectueze un antrenament, să se odihnească și să culeagă impresii din capitala Republicii Democratice Congo.

Pe străzile din Kinshasa afișe enorme, multicolore, anunțau meciurile noastre. Capitala congoleză și-a primit oaspeții din România cu interes și simpatie. Eram prima delegație românească mai numeroasă poposită pe aceste meleaguri, sportivii noștri bucurîndu-se de o atenție deosebită. Dacă peste tot am fost primiți cu căldură, nu la fel de ospitalieră s-a dovedit a fi pentru noi clima. Temperatura foarte mare și umiditatea ridicată (peste 70 la sută) aveau să fie adversarii cei mai greu de întrecut. La Memling Hotel, unde am fost găzduiți, spre satisfacția noastră instalațiile de aer condiționat ne-au creat o climă ca... acasă. Ne bucuram de ea atîta timp cît stăteam în cameră. Era suficient să coborî însă 10—15 minute în stradă pentru ca să simți cum ți se lipește cămașa de piele, să te simți înnăbușit de valurile de aer cald. Priveam norii care pluteau deasupra orașului, dar picăturile de ploaie, după cum ne-au spus localnicii, se lasă mult așteptate în acest sezon.

Primul antrenament i-a dat doctorului Cherciu primele probleme. Unii jucători au acuzat, după 40 de minute de efort, senzații de sufocare, o ușoară stare de amețeală și senzație de „plumb" în picioare (Vigu, Dincuță, Pantea, Anca), datorită deshidratării masive și pierderilor de săruri din organism. La alții, aceste tulburări s-au făcut mai puțin simțite. Pentru aducerea celor de mai sus în stare de deplin efort, doctorul le-a prescris un tratament sedativ cu o odihnă prelungită, un tratament vitaminic și săruri minerale mai bogat decît celorlalți. Spre liniștea antrenorului Drăgușin, aceștia și-au revenit mai repede decît ne așteptam, putînd fi folosiți în toate jocurile turneului. Se apropia, de altfel, meciul cu „Leoparzii" ce urma să aibe loc între „zidurile congoleze"...

PRONOSPORT

Nu uitați să vă depuneți buletinele pentru concursul Pronosport de mîine, la care se atribuie în cadrul premiului excepțional un autoturism „Wartburg Lux 312/1" cu radio, plus 27.700 lei pînă la concurența sumei de 75.000 lei.

Astăzi este ultima zi pentru depunerea buletinelor.

Iată acum concursul Pronosport nr. 5 din 5 februarie 1967: I: Atalanta—Venezia, II: Fiorentina—Brescia, III: Foggia—Bologna, IV: Lanerossi—Internazionale, V: Lecco—Juventus, VI: Milan—Cagliari, VII: Roma—Mantova, VIII: Spal—Napoli, IX: Torino—Lazio, X: Alessandria—Pisa, XI: Livorno—Padova, XII: Modena—Varese, XIII: Novara—Catania.

● Începînd cu concursul special din 8 februarie, atît concursurile obișnuite cît și cele speciale Pronoexpres vor beneficia de o nouă formulă tehnică, aceea a efectuării de extrageri duble. Săptămînal vor fi efectuate pentru fiecare concurs cîte două extrageri: o primă extragere obișnuită (6 + 2 numere din 49) și o a doua extragere de 8 numere din 49.

Noua formulă Pronoexpres se introduce experimental.

Marți 7 februarie, ultima zi de depunere a buletinelor.

Amănunte pentru acest concurs special găsiți în prospectele de la agențiile Loto-Pronosport.

LOTO DIN 27 IANUARIE 1967

8 72 17 86 53 66 83 14 74 57 6 3

FOND DE PREMII: 1.045.639 lei.
Tragerea următoare va avea loc la București.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT DIN 22 IANUARIE 1967

Premiul excepțional: 1 variantă a 75.000 lei (1 autoturism „Wartburg Lux cu radio 312/1" plus 27.700 lei).
Categoria I 6,5 variante a 5.774 lei.
Categoria a II-a 134,0 variante a 350 lei.
Categoria a III-a 1110,0 variante a 42 lei.
Categoria a IV-a 4861,0 variante a 11 lei.

Report fond premiul minim: 113.916 lei.
Premiul excepțional a revenit participantului RADU MARCEL din Craiova.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

MÎINE, LA „GIULEȘTI" ȘI „DINAMO":

Rapid – Progresul și Dinamo – Steaua

A rămas mai puțin de o lună pînă la prima etapă a returului și numai 18 zile pînă la „restanța" Farul — Petrolul, care va marca deschiderea oficială a sezonului. Apropierea startului este simțită din plin de echipele noastre de primă categorie care își intensifică pregătirile și își aleg — pentru verificări — formații din ce în ce mai puternice.

Mîine, de pildă, iubitorii fotbalului din Capitală se vor împărți între „Giulești" și „Dinamo", pentru a urmări meciuri care opun echipe de categoria A: **RAPID — PROGRESUL** și **DINAMO — STEAUA.** Ambele jocuri încep la ora 11 și sînt precedate (la ora 9,15) de două „deschideri": **Rapid C.F.R.** (fost Tehnometal) — **„9 Mai"** (pe stadionul Giulești) și **Dinamo Victoria — Dinamo Obor** (pe stadionul Dinamo).

Fără îndoială că confruntările amicale dintre **Dan Coe, Motroc, Dinu, Georgescu, Mîndru, Mateianu, Oaidă, Mafteuță,** pe de o parte, și **Nunweiller III, Pîrcălab, Ghergheli, Popa, Constantin, Jenei, Suciu, Hălmăgeanu,** pe de altă parte, vor atrage un mare număr de spectatori.

La Pitești, **dinamoviștii din localitate** vor primi replica **lotului de juniori UEFA.** Meciul începe la ora 11.

Dumbrean (lotul de juniori UEFA) prinde balonul, talonat de Ene II (Fază din întîlnirea Dinamo București — Lotul de juniori UEFA, disputată miercuri)

Sub reflector — arbitrajul

Cu gîndul la primăvara fotbalistică, la returul campionatului categoriei A, numeroși specialiști și iubitori ai acestui sport au luat cuvîntul în coloanele ziarului nostru, scoțînd în evidență o serie de aspecte legate de jocurile din toamnă, de prima parte a campionatului. Pe cele bune, cu dorința de a le revedea în primăvară (dacă se poate, și mai pronunțate), pe cele negative, în speranța că se vor trage învățămintele de rigoare.

S-a trecut însă pe lîngă un capitol deosebit de important, ARBITRAJUL, de care depinde nu numai justa reflectare a întrecerii sportive de pe teren, ci, în largă măsură, însuși progresul fotbalului nostru, pașii înainte pe care în viitor vrem să-i facem cu și mai multă rapiditate decît pînă acum. Am socotit, de aceea, binevenită o convorbire cu tov. ANDREI RĂDULESCU, președintele Colegiului central al arbitrilor.

— Deși nu sînteți persoană... neutră, totuși ne puteți da cel mai bun răspuns la întrebarea pe care presupunem că ați și ghicit-o: cum au fost conduse, în toamnă, meciurile din categoria A?

— Cred că arbitrii și-au îndeplinit în condițiuni mai bune decît în trecut sarcina de onoare ce le-a fost încredințată. Cronicarii sportivi au găsit, mai des, cuvinte bune despre arbitraje, iar observatorii federali, la rîndul lor, au acordat majorității arbitrajelor note de... trecere. Și nu numai la limită. Astfel, din arbitrajele a 88 de meciuri 2 au primit nota 10, 12 — 9 și 41 — 8, media generală fiind 7,38. Aș aminti un singur lucru care reflectă faptul că arbitrii și-au făcut mai bine datoria: a crescut numărul meciurilor în deplasare, cîștigate sau încheiate la egalitate. Regulamentul a fost aplicat mai bine, fără... derogările caracteristice în favoarea gazdelor și în defavoarea oaspeților.

— Și totuși statistica arată că mult discutatele lovituri de la 11 metri au fost, în marea lor majoritate, în beneficiul gazdelor...

— Am precizat că arbitrajele s-au îmbunătățit. Nu am spus că au devenit ireproșabile... Să nu se uite însă că, de cele mai multe ori, echipele care se deplasează se apără, jocul se desfășoară în apropierea porții lor, infracțiunile (unele în careu) fiind în raport cu această situație.

— Ne-ați vorbit despre o îmbunătățire a arbitrajelor. Este vorba de o întîmplare sau ea a fost determinată de anumite cauze, de anumite măsuri?

Interviu cu ANDREI RĂDULESCU, președintele Colegiului central al arbitrilor

— Eu cred că sînt cîteva elemente care contribuie la acest lucru. În primul rînd, există și în arbitraj o competiție. Din masa celor 4 000 de arbitri de fotbal, cei mai buni au fost selecționați pentru lotul republican, iar aceștia, la rîndul lor, au fost împărțiți în 3 grupe. Trecerea într-o grupă superioară constituie un stimulent pentru un arbitru. De altfel, ea este urmarea directă a felului cum arbitrează într-o anumită perioadă de timp. Ar trebui să arăt că și delegările au fost mai judicioase. S-a renunțat la sistemul rotației, aplicat, ca și la acordarea primelor în unele cazuri, din motive sentimentale. Arbitrii buni — mereu la conducerea jocurilor! Firește, delegările la meciurile din străinătate constituie și ele un stimulent. În ultimă instanță, analizarea cu exigență a arbitrajelor și aplicarea de sancțiuni acolo unde a fost cazul au constituit măsuri tot atît de utile pentru îmbunătățirea arbitrajului.

— Puteți să ne vorbiți și despre unele lipsuri din activitatea „cavalerilor fluierului"?

— Arbitrii noștri devin, în multe cazuri, apărători ai... apărătorilor, trecîndu-le cu vederea abaterile, atacurile lor neregulamentare asupra înaintașilor. Și nu se poate atinge un nivel înalt în fotbal, jucătorii nu luptă în suficientă măsură pentru a-și perfecționa tehnica atîta vreme cît arbitrii, prin felul cum conduc, nu-i apără pe bunii fotbaliști împotriva acelora ce folosesc mijloace incorecte.

O altă lipsă a fost aceea că n-a existat o aplicare uniformă a regulamentului, în ceea ce privește lupta corp la corp sau atacul asupra portarului. De-aici, derută în rîndul spectatorilor și chiar al jucătorilor. Unii portari, cînd sînt atacați, se uită nedumeriți la arbitru, așteptînd fluierul acestuia. S-ar mai putea vorbi despre obstrucția pe care o fac apărătorii atunci cînd un înaintaș încearcă să atace portarul interpunîndu-se — neregulamentar — între ei, fără ca arbitrii să sancționeze această abatere. Meciurile din tur au mai arătat că, uneori, colaborarea dintre conducătorul de joc și cei doi arbitri de linie este defectuoasă.

— Am vrea să cunoaștem părerile arbitrilor despre... arbitri. Care au fost cei mai buni?

— Dintre conducătorii de joc consacrați: Iosif Ritter, Mircea Rotaru, N. Mihăilescu, Al. Toth, Ilie Drăghici și Vasile Dumitrescu. S-au evidențiat și Gh. Limona, Nicolae Rainea, Sever Mureșan, C. Bărbulescu, Francisc Coloși, Iuliu Boroș, Al. Grigorescu și Emil Vlaiculescu. În curînd, sper să-i pot remarca și pe... Alexandru Caricaș, Constantin Dinulescu, Nicolae Tătaru, Ovidiu Maior și Silviu Stăncescu, cunoscuți fotbaliști care au revenit pe terenul de fotbal ca arbitri.

— S-a spus că n-ar fi rău ca în cronicile sportive să se dea note și arbitrilor, nu numai jucătorilor. Cum priviți această idee?

— N-am nimic împotrivă. Fiind vorba de note, ne vom sili să ne prezentăm cu... materia bine învățată!

JACK BERARIU